

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم

گروه ریاضی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی ریاضی کاربردی

گرایش آنالیز عددی

روش موجک گالرکین برای حل معادلات دیفرانسیل

استاد راهنما :

دکتر علی داوری

پژوهشگر:

مینا ترابی

آبان ماه ۱۳۹۱

کلیه‌ی حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات،
ابتکارات و نوآوری‌های ناشی از تحقیق موضوع این
پایان‌نامه متعلق به دانشگاه اصفهان است.

دانشگاه اصفهان
دانشکده علوم
گروه ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته ریاضی کاربردی گرایش آنالیز عددی خانم مینا ترابی

تحت عنوان:

روش موجک گالرکین برای حل معادلات دیفرانسیل

در تاریخ ۹۱/۸/۲۹ توسط هیأت داوران زیر بررسی و با درجه عالی به تصویب نهایی رسید.

امضاء
امضاء
امضاء

با مرتبه علمی استادیار

دکتر علی داوری

۱- استاد راهنمای پایان نامه

با مرتبه علمی استادیار

دکتر کیوان مهاجر

۲- استاد داور داخل گروه

با مرتبه علمی استادیار

دکتر سعید وحدتی

۳- استاد داور خارج گروه

مهر و امضای مدیر گروه

تقدیم بہ

بہترین ہر اٹان زندگیم،

پدر و مادرم

دو عزیز می کہ فرصت اندیشیدن، رستن و اعتلا را بہ من عطا نمودند

و پیشکش می نمایم بہ

خواہر مہربانم

کہ ضرب آہنگ قدم ہائش بذرا آراش را روی چشم ہای خستہ اما شنہ علم من پاشید.

الہی!

ہچگاہ تنہائشان مگذار و اجازہ بدہ نامت در چار دیواری بی ہم نفسی شان تا ہمیشہ منتشر شود.

سپاس‌گزاری...

خدایا هر کس از تو نوشت واژه کم آورد، فکر کم آورد، دل، ولی تپید و تپید و ادعا کرد حتی اگر از نفس هم بیافتد کم نمی‌آورد، دل راست می‌گفت که انسان قله‌ای دارد به نام تنهایی که در آن به تماشای غروب تمام وابستگی‌هایش می‌نشیند و سپس حس می‌کند تنها تو در کنار او می‌مانی. اینک من دست‌های التماس را به سویت دراز می‌کنم و فریاد می‌زنم که با یاری، توکل، امید و عشق به تو توانستم در مسیری قدم بگذارم که حتی ثانیه‌هایش هم با رایحه خوش علم و دانش آمیخته شد. در ابتدا از اولین و بزرگ‌ترین معلمان زندگیم، پدر و مادر بزرگوارم که در رویش نهال دانشم صبور می‌کردند و روح اندیشیدن را در من بیدار کردند، از صمیم قلب تشکر می‌کنم. بر خود لازم می‌دانم به پاس زحمات استاد راهنمای گرامی‌ام، جناب آقای دکتر داوری که با سعه‌ی صدر و دقت نظرشان باعث هر چه پر بار شدن این پایان‌نامه شدند، نهایت تشکر و قدردانی را داشته باشم.

هم‌چنین از استاد گرامی، جناب آقای دکتر چراغی که با نظرات و رهنمودهای ارزشمند خود مرا یاری نمودند، سپاس‌گزارم.

در پایان از سایر دوستان و بزرگوارانی که در به‌ثمر رسیدن این پایان‌نامه مرا یاری کردند تشکر می‌کنم و آرزوی سلامتی و بهروزی برای همگان دارم.

چکیده

موجک یکی از دستاوردهای جدید در ریاضیات است و کاربردهای فراوانی در حوزه‌های مختلف علمی دارد. در این پایان نامه، ابتدا به طور مختصر به آنالیز فوریه و عدم توانایی آن در نمایش رفتارهای موضعی توابع اشاره شده است. در ادامه آنالیز چند ریزه ساز تعریف شده و به کمک آن خانواده‌ی خاصی از توابع موجک به نام موجک دوبشی معرفی می‌شوند. پس از معرفی موجک دوبشی روند کلی حل یک معادله دیفرانسیل با استفاده از روش گالرکین مطرح می‌شود. از آنجایی که موجک دوبشی نمایش صریح ندارد جهت بدست آوردن مشتقات و انتگرال انتقال‌ها و اتساع‌های این تابع چگونگی محاسبه ضرایب اتصال بیان می‌شود. در پایان با استفاده از روش موجک گالرکین معادلات دیفرانسیل هلمهلتز، گرما و برگرز در یک بعد و معادله گرما در دو بعد حل می‌شود و کارایی آن با روش تفاضلات متناهی مقایسه می‌شود.

واژگان کلیدی: موجک دوبشی، معادلات دیفرانسیل، روش گالرکین، ضرایب اتصال، ماتریس مشتق‌گیری

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
ذ	فهرست شکل‌ها
ر	فهرست جدول‌ها
ز	فهرست نمادها
س	پیش‌گفتار
۱	۱ تعاریف و قضایای مقدماتی
۱	۱.۱ مقدماتی از آنالیز حقیقی
۱	۱.۱.۱ فضای ضرب داخلی
۵	۲.۱.۱ تعامد
۷	۲.۱ آنالیز فوریه
۹	۱.۲.۱ سری فوریه و تبدیل فوریه
۱۱	۲.۲.۱ همگرایی سری فوریه
۱۵	۲ نظریه موجک

۱۸	آنالیز چند ریزه ساز	۱.۲
۱۹	رابطه مقیاس	۱.۱.۲
۲۲	محاسبه ضرایب صافی	۲.۱.۲
۲۴	بسط توابع در فضای V_r	۳.۱.۲
۲۶	خطای تقریب نقطه‌ای	۴.۱.۲
۲۸	موجک به زبان تبدیل فوریه	۲.۲
۲۹	معادله اتساع با استفاده از تبدیل فوریه	۱.۲.۲
۳۰	معادله موجک با استفاده از تبدیل فوریه	۲.۲.۲
۳۱	تابع مقیاس و موجک در نقاط دودویی	۳.۲
۳۴	موجک‌های متناوب	۴.۲
۳۶	بسط توابع متناوب	۱.۴.۲
۳۸	موجک‌ها در ابعاد بالاتر	۵.۲
۴۲	حساب تغییرات و ضرایب اتصال	۳
	مقدمه ای بر کاربرد موجک	۱.۳
۴۲	در معادلات دیفرانسیل	
۴۴	حساب تغییرات	۲.۳
۴۴	فرمول سازی ضعیف	۱.۲.۳
۴۷	روش گالرکین	۲.۲.۳
۴۹	ضرایب اتصال	۳.۳
۵۰	محاسبه ضرایب اتصال دو جمله ای	۱.۳.۳
۵۳	محاسبه ضرایب اتصال سه جمله ای	۲.۳.۳
۵۶	گشتاورهای تابع مقیاس	۳.۳.۳

۵۸	۴.۳ ماتریس مشتق‌گیری
۶۰	۴ روش موجک گالرکین
۶۱	۱.۴ حل معادلات دیفرانسیل معمولی
۶۴	۲.۴ حل معادلات دیفرانسیل با مشتقات جزئی
۶۵	۱.۲.۴ حل معادله گرما در یک بعد
۶۹	۲.۲.۴ حل معادله برگرز در یک بعد
۷۱	۳.۲.۴ روش تفاضلات متناهی بر روی معادله برگرز
۷۷	۴.۲.۴ حل معادله گرما دوبعدی
۸۶	۵ نتیجه‌گیری و پیشنهادات
۸۸	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی
۹۱	مراجع

فهرست شکل‌ها

- ۱.۱ مثالی از یک موج دارای نوسان و برجستگی زیاد ۱۴
- ۱.۲ نمودار تابع مقیاس و موجک هار. ۱۷
- ۲.۲ توابع مقیاس و موجک دوبشی از مرتبه $N = 4$ تا $N = 8$ ۳۳
- ۳.۲ تابع مقیاس دوبشی دو بعدی از مرتبه $N = 4$ ۴۰
- ۴.۲ تابع موجک دوبشی دو بعدی از مرتبه $N = 4$ ۴۱
- ۱.۴ جواب دقیق معادله برگرز در بازه زمانی $t = 0$ و $t = 1.2$ ۷۴
- ۲.۴ جواب تقریبی معادله برگرز با استفاده از روش موجک گالرکین برای موجک دوبشی مرتبه $N = 6$ در مقیاس‌های $J = 4$ تا $J = 6$ ۷۶
- ۳.۴ جواب تقریبی معادله گرما دو بعدی با استفاده از روش موجک گالرکین برای موجک دوبشی از مرتبه $N = 6$ در مقیاس $J = 5$ ۸۳
- ۴.۴ جواب تقریبی معادله گرما دو بعدی با استفاده از روش موجک گالرکین برای موجک دوبشی از مرتبه $N = 8$ در مقیاس $J = 5$ ۸۴
- ۵.۴ جواب دقیق معادله گرما دو بعدی ۸۵

فهرست جدول‌ها

۲۴	۱.۲	ضرایب صافی برای موجک دوشی از مرتبه $N = 2$ تا $N = 8$
	۱.۴	مقایسه‌ی همگرایی روش موجک گالرکین و روش تفاضلات متناهی برای معادله
۶۴		هلم هلتر
	۲.۴	مقایسه‌ی دقت جواب تقریبی بدست آمده از روش موجک گالرکین و روش
۶۸		تفاضلات متناهی برای معادله گرما در یک بعد
	۳.۴	مقایسه‌ی همگرایی روش موجک گالرکین و روش تفاضلات متناهی برای معادله
۶۸		گرما در یک بعد
	۴.۴	مقایسه‌ی دقت جواب تقریبی بدست آمده از روش موجک گالرکین و روش
۷۵		تفاضلات متناهی برای معادله برگرز در یک بعد
۸۲	۵.۴	دقت جواب تقریبی معادله گرما دو بعدی با استفاده از روش موجک گالرکین

فهرست نمادها

$\langle \cdot, \cdot \rangle$	ضرب داخلی
$L^2([a, b])$	فضای توابع انتگرال پذیر مربعی در بازه‌ی $[a, b]$
$L_\infty([a, b])$	فضای توابع اساساً کراندار در بازه‌ی $[a, b]$
$H^m(\Omega)$	فضای سوبولف مرتبه m در ناحیه‌ی Ω
$\ \cdot\ _m$	نرم در فضای سوبولف مرتبه m
$ \cdot _m$	شبه نرم در فضای سوبولف مرتبه m
$supp(\phi)$	محمل تابع مقیاس ϕ
M_k^p	p امین گشتاور $\phi(x - k)$
$P_{V_j} f$	تصویر متعامد f فضای V_j بر
$\tilde{\phi}$	تابع مقیاس متناوب
$\Gamma_{j, l_1, l_2, \dots, l_n}^{d_1, d_2, \dots, d_n}$	ضرایب اتصال n جمله‌ای
$\langle n \rangle_p$	عملگر پیمانه (n همنهشت است با p)
$[x]$	بزرگترین عد صحیح کمتر از x

پیش‌گفتار

بدست آوردن شکل دقیق جواب برای معادلات دیفرانسیل گوناگون همیشه امکان‌پذیر نیست و باید از روش‌های عددی برای حل این مسائل استفاده کرد. روش‌های عددی که معمولاً برای حل این مسائل به کار می‌روند به دو دسته تقسیم می‌شوند. دسته اول روش‌های موضعی هستند مانند روش تفاضلات متناهی و دسته دوم روش‌های سرتاسری هستند مانند روش‌های طیفی. در هر کدام از این روش‌ها، یک مجموعه توابع با نام توابع پایه‌ای استفاده می‌شود؛ با این تفاوت که در روش‌های موضعی توابع پایه موضعی‌اند یعنی در هر زیر دامنه متفاوت‌اند، ولی در روش‌های طیفی توابع پایه‌ای به صورت فراگیر در کل دامنه تعریف، تابع جواب را تقریب می‌زنند. وقتی که جواب مسائل مورد بحث متناوب باشد شناخته شده‌ترین روش طیفی، استفاده از بسط توابع متناوب به صورت سری فوریه است. در فصل اول این پایان‌نامه علاوه بر ذکر مقدماتی از آنالیز حقیقی، سری فوریه و تبدیل فوریه معرفی شده است و با ذکر یک مثال ناتوانی سری فوریه در نمایش رفتارهای موضعی توابع بررسی شده است.

در سال ۱۹۳۰، ریاضیدانان به قصد تحلیل ساختارهای تکین موضعی، به فکر اصلاح پایه‌های فوریه افتادند. برخلاف چندجمله‌ایهای مثلثاتی، موجک‌ها در فضا به صورت موضعی بررسی می‌شوند و به این ترتیب ارتباط نزدیک‌تری بین بعضی توابع و ضرایب آن‌ها امکان‌پذیر می‌شود. در حدود سال ۱۹۸۸، اینگرید دوشی از ایده آنالیز چند ریزه ساز استفاده کرد تا بتواند یک خانواده از موجک‌ها را بنیان‌گذاری کند. این موجک‌ها که به نام موجک‌های دوشی نامگذاری شده‌اند

خواص مطلوبی را برآورده می‌سازند. آن‌ها دارای محمل فشرده و خواص متعامد بودن و پیوستگی هستند. علاوه بر این با افزایش مرتبه موجک دوبشی این دسته توابع هموارتر می‌شوند. موجک‌های دوبشی به جز موجک دوبشی مرتبه اول که همان موجک هار است نمایش صریح ندارند ولی با استفاده از روش‌های ضمنی قابل تقریب هستند. در فصل دوم مفاهیم بنیادی از نظریه موجک بیان شده است؛ به طور خاص‌تر خواص تابع مقیاس و موجک دوبشی در نظر گرفته شده است و با ارائه یک الگوریتم، مقادیر تابع مقیاس و موجک دوبشی در مجموعه نقاط دودویی بدست می‌آید. علاوه بر این موجک‌های متناوب که در حل مسائلی با دامنه‌ی متناهی و موجک‌های دو بعدی که در حل معادلات دیفرانسیل دو بعدی به کار می‌روند معرفی می‌شوند.

در روش‌های طیفی معمولاً از روش‌های پایه‌ای گالرکین و هم محلی استفاده می‌شود. روش گالرکین یک ساختار کلی برای تقریب جواب معادلات دیفرانسیل است که بر پایه حساب تغییرات بنا شده است. در این روش جواب معادله‌ی دیفرانسیل مورد بحث، توسط یک دسته توابع پایه‌ای تقریب زده شده و سپس معادله‌ی مذکور در یک تابع آزمونی که از جنس توابع پایه‌ای است ضرب داخلی می‌شود. فصل سوم به بیان روند سه گامی فرول‌سازی تغییراتی و روش گالرکین اختصاص یافته است. علاوه بر این چون موجک‌های دوبشی نمایش صریح ندارند به روشی نیاز است که قادر باشد انتگرال حاصلضرب تابع مقیاس دوبشی و مشتقاتش را محاسبه کند. به این منظور ضرایب اتصال، که رابطه‌ی بین بسط تابع مقیاس دوبشی و مشتقاتش است تعریف شده و بنابر نیاز این پایان نامه ضرایب اتصال دو جمله‌ای و ضرایب اتصال سه جمله‌ای با ارایه یک روش عددی محاسبه می‌شوند. استفاده از توابع موجک به عنوان پایه‌های روش گالرکین روش موجک گالرکین را بنا می‌کند. مطالعات اولیه در این زمینه در سال ۱۹۹۰، توسط گلوینسکی انجام شد. وی از پایه‌های مقیاس دوبشی برای حل معادلات دیفرانسیل خطی و غیر خطی بیضوی، سهموی و هذلولوی در یک بعد و معادلات بیضوی در دو بعد استفاده کرد. در روش موجک گالرکین پایه‌های روش گالرکین، پایه‌های متعامد مربوط به موجک‌هایی با محمل فشرده هستند. این پایه‌ها به طرق مختلفی ساخته می‌شوند. در نهایت در فصل چهارم روش موجک گالرکین، با به کار بردن پایه‌های تولید شده توسط

توابع مقیاس دویسی به عنوان پایه‌های روش گالرکین مطرح می‌گردد و با استفاده از این روش معادلات دیفرانسیل هلمهلتز، گرما و برگرز در یک بعد و معادله گرما در دو بعد حل می‌شود و کارایی آن با روش تفاضلات متناهی مقایسه می‌شود.

فصل ۱

تعاریف و قضایای مقدماتی

در این فصل برخی از تعاریف و قضایای مقدماتی آورده می‌شوند. مطالب ذکر شده در این فصل در مباحث بعدی مورد استفاده قرار گرفته‌اند. مراجع استفاده شده برای این فصل [۳، ۹] می‌باشند.

۱.۱ مقدماتی از آنالیز حقیقی

۱.۱.۱ فضای ضرب داخلی

تعریف ۱.۱.۱. اگر \mathbb{X} یک فضای برداری روی میدان \mathbb{C} باشد، یک ضرب داخلی روی \mathbb{X} نگاشتی است چون $\langle \cdot, \cdot \rangle: \mathbb{X} \times \mathbb{X} \rightarrow \mathbb{C}$ به طوری که:

$$\langle ax + by, z \rangle = a \langle x, z \rangle + b \langle y, z \rangle, \quad \forall x, y \in \mathbb{X} \text{ و } a, b \in \mathbb{C} . ۱$$

$$\langle x, y \rangle = \overline{\langle y, x \rangle}, \quad \forall x, y \in \mathbb{X} . ۲$$

$$\langle x, x \rangle \geq 0, \quad \forall x \in \mathbb{X} . ۳$$

$$\langle x, x \rangle = 0 \Leftrightarrow x = 0, \quad \forall x \in \mathbb{X} . ۴$$

تذکره ۲.۱.۱.۱. تابع $f: \mathbb{X} \times \mathbb{X} \rightarrow \mathbb{C}$ یک تابع دوخطی^۱ است اگر در خواص ۱ و ۲ تعریف (۱.۱.۱) صدق کند.

تعریف ۳.۱.۱.۱. فضای برداری \mathbb{X} همراه با یک ضرب داخلی، فضای ضرب داخلی نام دارد و با $(\mathbb{X}, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ نمایش داده می شود.

تعریف ۴.۱.۱.۱. زیر مجموعه E از \mathbb{X} وابسته خطی نامیده می شود هرگاه اسکالرهای $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$ در میدان \mathbb{C} که همگی صفر نیستند و بردارهای متمایز x_1, x_2, \dots, x_n در E یافت شوند به طوری که

$$\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2 + \dots + \alpha_n x_n = 0$$

هر مجموعه که وابسته خطی نباشد مستقل خطی است.

تعریف ۵.۱.۱.۱. زیر مجموعه مستقل خطی از بردارهای \mathbb{X} که فضای \mathbb{X} را پدید می آورد یک پایه برای \mathbb{X} است.

مثال ۶.۱.۱.۱. فرض کنید l_2 فضای برداری شامل تمام دنباله های (x_1, x_2, x_3, \dots) باشد $x = (x_1, x_2, x_3, \dots)$ به طوری که

$$\sum_{n=1}^{\infty} |x_n|^2 < \infty,$$

در این صورت تابع $\langle x, y \rangle_{l_2}$ که به صورت

$$\langle x, y \rangle_{l_2} = \sum_{n=1}^{\infty} x_n \bar{y}_n$$

تعریف می شود یک ضرب داخلی روی این فضا تعریف می کند و در نتیجه تحت این تعریف l_2 یک فضای ضرب داخلی است [۳].

مثال ۷.۱.۱.۱. تابع $f \in L^2([a, b])$ انتگرال پذیر مربعی است اگر و تنها اگر

$$\int_a^b |f(x)|^2 dx < \infty$$

اگر $V = L^2([a, b])$ فضای تمام توابع انتگرال پذیر مربعی روی بازه $[a, b]$ باشد، آنگاه تابع $\langle \cdot, \cdot \rangle_{L^2}: V \times V \rightarrow \mathbb{C}$ که به صورت زیر تعریف می‌شود، یک ضرب داخلی روی این فضا تعریف می‌کند

$$\langle f, g \rangle_{L^2} = \int_a^b f(x) \overline{g(x)} dx,$$

و در نتیجه تحت این تعریف $L^2([a, b])$ یک فضای ضرب داخلی است [۳].

تعریف ۱.۱.۱. فرض کنید \mathbb{X} یک فضای برداری روی میدان \mathbb{C} باشد. تابع $p: \mathbb{X} \rightarrow \mathbb{R}$ یک شبه نرم^۲ نامیده می‌شود، اگر در شرایط زیر صدق کند:

$$1. \quad p(x) \geq 0, \quad \forall x \in \mathbb{X}$$

$$2. \quad p(\alpha x) = |\alpha|p(x), \quad \forall x \in \mathbb{X}, \alpha \in \mathbb{C}$$

$$3. \quad p(x + y) \leq p(x) + p(y), \quad \forall x, y \in \mathbb{X}$$

تعریف ۱.۱.۱. تابع $\|\cdot\|: \mathbb{X} \rightarrow \mathbb{R}^+ \cup \{0\}$ روی فضای برداری \mathbb{X} یک نرم نامیده می‌شود هرگاه به ازای هر $x, y \in \mathbb{X}$ و $\alpha \in \mathbb{R}$ خواص زیر را داشته باشد:

$$1. \quad \|x\| \geq 0 \text{ و } \|x\| = 0 \Rightarrow x = 0, \quad \forall x \in \mathbb{X}$$

$$2. \quad \|\alpha x\| = |\alpha|\|x\|, \quad \forall x \in \mathbb{X}, \alpha \in \mathbb{R}$$

$$3. \quad \|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|, \quad \forall x, y \in \mathbb{X}$$

تذکره ۱.۱.۱. اگر $(\mathbb{X}, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ یک فضای ضرب داخلی باشد، آنگاه به ازای هر $x \in \mathbb{X}$ تابع $\|\cdot\|: \mathbb{X} \rightarrow \mathbb{R}^+ \cup \{0\}$ با ضابطه $\|x\| = \sqrt{\langle x, x \rangle}$ یک نرم روی \mathbb{X} تعریف می‌کند. این نرم را نرم القاء شده توسط ضرب داخلی $\langle \cdot, \cdot \rangle$ می‌نامند.

Seminorm^۲

تعریف ۱.۱.۱.۱. عدد حقیقی M را یک کران اساسی^۳ تابع f گویند هرگاه:

$$|f(x)| \leq M, \quad (\text{تقریباً همه جا})$$

و تابع f را اساساً کراندار گویند هرگاه دارای یک کران اساسی باشد.

مثال ۱.۲.۱.۱. فضای برداری $L_\infty([a, b])$ متشکل از توابع اساساً کراندار در بازه $[a, b]$ را در

نظر بگیرید، این فضا تحت نرم بی‌نهایت که به صورت

$$\|f\|_\infty = \sup\{M : |f(x)| \leq M, \quad x \in [a, b] \text{ (تقریباً همه جا)}\}$$

تعریف می‌شود یک فضای نرمدار است [۳].

تعریف ۱.۳.۱.۱. فرض کنید V یک فضای نرمدار باشد، فضای V را یک فضای باناخ گوئیم،

هرگاه فضای V همراه با این نرم یک فضای تام باشد، یعنی هر دنباله کوشی در این فضا همگرا باشد.

تعریف ۱.۴.۱.۱. فرض کنید H یک فضای ضرب داخلی باشد، فضای H را یک فضای هیلبرت

گوئیم هرگاه فضای H تحت این ضرب داخلی یک فضای تام باشد، به عبارتی دیگر هر فضای هیلبرت یک فضای باناخ است که نرم آن توسط یک ضرب داخلی تعریف شده است.

مثال ۱.۵.۱.۱. فضای برداری $L^2([a, b])$ را همراه با ضرب داخلی $\langle \cdot, \cdot \rangle_{L^2}$ روی آن در نظر

بگیرید. این ضرب داخلی یک نرم به صورت زیر روی این فضا تعریف می‌کند:

$$\|f\|_{L^2} = \int_a^b |f(x)|^2 dx,$$

این نرم القاء شده توسط ضرب داخلی را نرم L^2 نیز گویند و فضای $L^2([a, b])$ تحت این نرم یک

فضای هیلبرت است [۳].

Essential bound^۳